

Bayer Zsolt: Ütés

2012 szeptember 04. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Minekünk gyakran vannak rettenetes indulataink. Gyakorta érezzük a tehetetlen, fortyogó dühöt. S olyankor ökölbe szorul a kezünk – és mondjuk is, hogy ütni tudnánk. Aztán valahogy mindig elmarad az ütés. Mifelénk. Nem tudnám én megmondani, vajon miért.

Csak azt tudom, hogy a ’48-49-es forradalom és szabadságharc után Kemény Zsigmond megírta híres röpiratát, amelyben alaposan leszedte a keresztvizet Kossuthról. Nemes egyszer?séggel ?t tette egy személyben felel?ssé az ország tragédiájáért.

Olvasva Kemény Zsigmondot, olybá t?nik az embernek, hogy gy?lölte Kossuthot.

Aztán sok-sok évvel a szabadságharc után találkoztak egymással. Valahol a messzi Nyugaton – talán Svájcban. És Kemény Zsigmond kormányzó úrnak szólította Kossuthot, és barátságosan elbeszélgettek ?k ketten, egymásba karolva, séta közben.

Korszer?tlen magyar úriemberek ?k nyilván, Kossuth és Kemény…

Manapság más a módi.
Manapság leginkább rettegni, félni, aggódni szeretnek bizonyos emberek. A Ghymes együttes zseniális és elégszer soha nem idézhet? sora szerint:

„Síró báránykát ha látok,/ A fogára jól vigyázok,/ Mert piszok farkast kiáltván/ Mért vicsorgat annyi bárány?”

Hát ez az, hogy miért?

De hogy vicsorgatnak a mi báránykáink, az egyszer bizonyos.

Vicsorgatnak mindenre és mindenkire. És rámutatnak a nekik nem tetsz?re, és rázendít a kórus. S így lesz mindenki antiszemita és náci és rasszista – és visszhangozzák a bégetésnek t?n? vicsorgást szerte a határokon túlról, mert a vicsorgató báránykák szagról megismerik egymást.

S ha a vicsorgás már nem elég, hát ütnek.

Legutóbb egy Derzsi János nev? bárányka ütött. Nem akarták munka nélkül fizetni a Derzsi János nev? bárányát az Újszínházban, mire a Derzsi János nev? nev? bárányka azonnal rádöbbent, hogy ? alapjában véve gyomorgörccsel jár be a teátrumba, és nem is bírja elviselni az ottani légkört. És felmondott a Derzsi János nev? bárányka, mert jól tudta, ha most felmond az Újszínházban, akkor tárt karokkal fogadják majd máshol, mert aki mostanában kap gyomorgörcsöt az Újszínházban, és távozik onnan, azt a többi, szagról felismerhet? vicsorgó bárányka nem fogja cserbenhagyni.

Kiszámolta hát Derzsi a gyomorgörcsöt, és annak árát, és úgy ítélte meg, rentábilis lesz a buli.

Ennyivel el is lehetne intézni az ügyet. Ám a Derzsi nev? vicsorgó bárányának nem tetszett Pozsgai Zsolt f?rendez? valamely nyilatkozata, ezért berontott nevezett színházba, és úgy megütötte nevezett f?rendez?t, hogy az elvesztette az eszméletét.

Tudni kell még az események pontos ismeretéhez, hogy Pozsgai Zsolt nemrégiben szenvedett súlyos balesetet, a könyökét m?tötték, vagyis harcképtelen. Ezt mindenki tudja a környezetében, tudta Derzsi János is.

Csak hát, ezek ilyenek.

Annak idején a másik vicsorgó bárányka, bizonyos Haraszti Miklós is éppen Szentmihályi Szabó Pétert fenyegette meg veréssel, mivel Szentmihályi Szabó Péter ötvenkilós. Ilyen bátor, tisztességes, férfias lények ezek a mi síró báránykáink. S miközben Derzsi János leütötte a harc- és védekezésképtelen Pozsgait, meg volt róla gy?z?dve, hogy ? egy fantasztikus, befogadó, nyitott, toleráns, liberális, európéer m?vész.

Holott csak egy gyáva, mocskos kis senki ?. Akinek bátran megígérhetjük, hogy ha összefutunk egyszer vele véletlenül, akkor leverjük rajta Pozsgait. Megígérhetjük – mert nem így lesz. Mert úgysem futunk vele össze, s ha összefutnánk, akkor is… Vagy akkor sem…

S bár nem fogjuk sem kormányzó úrnak, sem pedig m?vész úrnak szólítani, de megütni sem fogjuk. Mert még megütni sem érdemes.

Nem méltó rá.

Nagyon kevés olyan akad a mi vicsorgó báránykáink között, aki legalább egy pofonra méltó lenne. Ez a szerencséjük. No és persze a mi tragédiánk.
Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló